

Średnio biblioteka udostępnia 160 pozycji dziennie, co zamyka się cyfrą około 30 tysięcy wypożyczeń w ciągu roku. Użytkownicy korzystają głównie z podręczników i tekstów, z których przygotowują się do zajęć. Wypożyczają także nowe nabytki z dziedziny beletrystyki oraz zapoznają się z aktualnymi czasopismami. Do najczęściej wykorzystywanych pozycji w bibliotece zakładowej należą podręczniki do zajęć dydaktycznych, słowniki oraz wydawnictwa typu encyklopedycznego.

Czytelnik może korzystać z wybranej książki albo na miejscu, w czytelni, albo wypożyczając ją do domu. Podręczniki udostępniane są tylko systemem wypożyczeń "na noc", tzn. muszą być zwrócone następnego dnia w chwili otwarcia biblioteki. Inne pozycje mogą być wypożyczone na dłuższy okres.

Biblioteka instytutowa prowadzi także działalność informacyjną. Studentom udostępnia się sporządzane regularnie listy nowych nabytków. W obecnym roku akademickim w czytelni biblioteki IFA urządzona została wystawa najnowszych książek dotyczących metodyki nauczania języków obcych. Przedstawione materiały pochodziły z British Council, a wystawa połączona była z odczytem wygłoszonym przez pracownika instytutu, dr Ewę Hoffman. W ramach działalności informacyjnej pracownicy biblioteki udzielają odpowiedzi na kwerendy, pomagając czytelnikom w zestawianiu bibliografii.

IRENA PAWELEĆ

RECENZJA:

**BRANLEY GERALD: WORLD TRENDS IN LIBRARY EDUCATION. LONDON:
CLIVE BINGLEY 1975 8° 254 s.**

Współczesność wyrzuciła bibliotekom całego świata nowe zada-

nia w zakresie nauki, oświaty i kultury. Odpowiednie przygotowanie fachowe pracowników tych instytucji jest zagadnieniem bardzo istotnym i wymaga szczególnej troski. W efekcie bowiem wiedza i umiejętności bibliotekarzy decydują o właściwym wykorzystaniu wielomilionowych zbiorów bibliotek i zawartych w nich informacji. Kształcenie bibliotekarzy jest dziś problemem bardzo aktualnym i szeroko dyskutowanym w fachowym piśmiennictwie światowym.

Kwestię tę podejmuje również G. Bramley w książce "Światowe tendencje w kształceniu bibliotekarzy". Książka jest szerokim przeglądem historii i kierunków kształcenia bibliotekarskiego w świecie. Rozważania dotyczą Anglii, Stanów Zjednoczonych, Kanady, Australii, Nowej Zelandii, krajów skandynawskich, Niemieckiej Republiki Federalnej. Z krajów socjalistycznych autor omawia tylko Związek Radziecki i Niemiecką Republikę Demokratyczną. Sporo uwagi poświęca kształceniu bibliotekarzy krajów rozwijających się, w tym szczególnie afrykańskich. Najbardziej szczegółowe rozważania dotyczą angielskiego obszaru językowego. Z uwagi na ograniczone wyborem autora źródła, przedstawiony obraz jest na pewno niepełny. Mimo to prezentowany materiał jest tak ogromny i różnorodny, że nie sposób go w tym miejscu dokładniej przeanalizować. Rozwój różnych form kształcenia bibliotekarzy wiąże autor z generalnym prawnym porządkowaniem spraw bibliotek w poszczególnych krajach, i tak np. w Anglii przełomowe znaczenie miało wydanie ustawy bibliotecznej w 1964 r. Ogólnie rzecz biorąc jedną z najbardziej znamienych cech współczesnego kształcenia bibliotekarskiego jest powstanie całego szeregu szkół przygotowujących do tego zawodu. Są to formy kształcenia na różnym poziomie zawodowym jak również studia uniwersyteckie. Istotną sprawą jest właściwe opracowanie odpowiednich programów kształcenia i umieszczenie w

nich nowoczesnych treści. Obok przedmiotów dotychczas wykładanych miejsce swoje znajdują organizacja i zarządzanie, informatyka. Osobny problem stanowi kształcenie kadr dla potrzeb informacji naukowej. Dyskutuje się, czy zagadnienia z zakresu informacji powinny być wykładane w ramach normalnych kursów przedmiotów bibliotekoznawczych, czy równoległe z nimi. Osobny rozdział stanowi kształcenie bibliotekarzy dla różnych typów bibliotek, chociażby takich jak biblioteki dziecięce.

Autor przytacza szereg wypowiedzi innych specjalistów metodyki nauczania w szkołach bibliotekarskich, którzy postulują powszechniejsze prowadzenie zajęć metodami nietradycyjnymi z uwzględnieniem większej samodzielności pracy studentów.

W podsumowaniu należy stwierdzić, że książka Bramley'a, zawiera dużo materiału faktograficznego i porównawczego z zakresu kształcenia bibliotekarzy w świecie. Na tle przeszłości wprowadza we współczesne tendencje rozwojowe tego kształcenia, jego organizację, zadania i metody.

MARIA WILCZYŃSKA

KRONIKA BIBLIOTEKI UMOS /1 VII - 31 XII 1976 r./

II półrocze 1976 r. obfitowało w liczne zmiany organizacyjne. W trosce o usprawnienie pracy dyrektor biblioteki powołał z dniem 1 września br. stałe komisje biblioteczne, ustalając jednocześnie ich skład osobowy oraz problemowy zakres pracy. Wznownie systematyczne szkolenie pracowników na cotygodniowych zebraniach oraz dokonano szeregu przesunięć w ramach stanowisk służbowych.